

ת"פ 10469/04/19 - מדינת ישראל נגד תום צ'חידזה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10469-04-19 מדינת ישראל נ' צ'חידזה(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

תום צ'חידזה (עציר) באמצעות בא כוחו
עו"ד רומן קלוגרמן מטעם הסניגוריה
הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת סמים מסוכנים, מסוג הירואין, כמפורט להלן, שלא לצריכתו העצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973.

לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, ביום 27.03.2019, בסמוך לשעה 22:37, ברחוב בן יהודה 28, בחיפה, נתפס הנאשם כשהוא מחזיק ברשותו, בכיס מכנסיו השמאלי - הקדמי, בתוך קופסא שחורה, סם מסוכן מסוג הירואין, באופן הבא: אריזה אחת מפלסטיק המכילה סם מסוכן מסוג הירואין במשקל 0.3917 גרם נטו; ושבע אריזות נוספות של הסם במשקל נטו מחושב 6.6535 ± 0.1743 גרם נטו. כמו כן, במעמד זה נמצא כי הנאשם מחזיק בשני טלפונים סלולריים מסוג "NOKIA".

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הרבה שיש בהחזקת סמים מסוכנים, שיש בה מימד של סחר בסמים, והדגישה את מדיניות הענישה הנוהגת, הקוראת למצות עמם את הדין, בשל המסוכנות הרבה הטמונה בעבירות מסוג זה.

הודגשה העובדה כי הנאשם החזיק בסם מסוג הירואין, הנמנה על הסמים הקשים ביותר, שנזקיו הרסניים במיוחד, הסם הוחזק ב-8 אריזות, דבר המלמד על הכוונה לסחור בו.

עוד הודגש עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שהנאשם שוחרר אך ביום 8/3/19, וביצע את העבירה הנוכחית, כ-19 יום לאחר שחרורו מהכלא.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים, ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל, ועל תנאי, וכן קנס כספי.

ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם, הוא ציין כי הגם שבית המשפט קבע כי הנאשם לא הפריך את החזקה כי הסמים הוחזקו שלא לצריכה עצמית, על בית המשפט לראות את הנסיבות שנפרשו בפניו, כנסיבות הרלוונטיות לעניין מתחם העונש.

הודגש במיוחד מצבו הנפשי של הנאשם, זאת בהסתמך על חוות דעת פסיכיאטרית נ/1.

נטען כי מדובר בנאשם הסובל ממצב נפשי כרוני, ועל כן, קיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית.

לדברי הסניגור, המחלה משתקפת בהתנהלות של הנאשם, לרבות בדבריו לפני בית המשפט, כפי שנשמעו גם בטיעונים לעונש.

הסניגור טען כי מתחם העונש בעבירות מסוג זה, בכמות הסם בה החזיק הנאשם ובסוגו, נעה בין מאסר בעבודות שירות, ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, העצור מחודש מרץ, שנה זו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם חזר וכפר בכך שהחזיק בסם שלא לשימוש עצמי.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

החזקת סם מסוכן, פוגעת בשלומו של הציבור ובבטחונו.

לסמים המסוכנים השלכה הרסנית על החברה, היא מחוללת פשיעה, מעודדת אלימות, וככל שמדובר בסם מדרגת סיכון גבוהה יותר, כך ביחס ישר, עולה החומרה הרבה שבהחזקתו.

הנאשם פגע בערך מוגן זה, ברמה הגבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

ביהמ"ש העליון, עמד לא אחת, על החומרה הרבה שיש בעבירות הסמים, וקרא להדברתה באמצעות ענישה מרתיעה, תוך שהוא מדגיש כי השיקולים האישיים של עובר העבירה, נסוגים מפני האינטרס הציבורי (ע"פ 3060/15 אבו רג'ייג נ' מדינת ישראל (2015)).

מנעד הענישה בעבירות מהסוג שבנדוננו, רחב למדי, והוא תלוי בכמות הסם, ובסוג הסם:

עמוד 2

רע"פ 894/16 **שלום פרץ נגד מדינת ישראל** (10.2.16) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשי מאסר ועד-36 חודשי מאסר) כראוי ובית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

רע"פ 747/14 **לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.14) - בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשם שהורשע באחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג הרואין במשקל של 5 גרם ומסוג קוקאין במשקל של 0.095 ובעבירה נוספת של החזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית ונדון בבית משפט השלום ל-8 חודשי מאסר ומאסרים מותנים. הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

רע"פ 7572/12 **הוזייל נגד מדינת ישראל** (23.10.12) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 5.3 גרם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון בבית משפט השלום לעונש של - 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

רע"פ 7303/05 **אלון נגד מדינת ישראל** (29.11.05) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של החזקה או שימוש בסמים מסוכנים. הנאשם ואחרים השתמשו בסמים מסוכנים מסוג הירואין שלא בהיתר, וכן הנאשם נמצא ביחד עם נאשם נוסף, מחזיק בביתו הירואין במשקל של 0.6 גרם, שלא לצריכה עצמית. לחובת הנאשם עבר פלילי. נידון ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

עפ"ג 26655-04-14 **חמדאן נגד מדינת ישראל** (10.9.14) - הנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 5.24 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 4757-09-12 **דהן נגד מדינת ישראל** (21.3.13) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (ת"א) 36183-02-10 **מדינת ישראל נגד אדוט** (1.7.10) - הנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 4.3 גרם. לנאשם עבר פלילי בתחום הסמים ולחובתו היו שני מאסרים על תנאי. במסגרת הסדר טיעון נידון הנאשם ל - 12 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת המאסרים המותנים בחופף ולעונשים נלווים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

התכנון שקדם לביצוע העבירה - מדובר בנאשם בעל רקע עברייני בתחום הסמים, העבירה שביצע הייתה מתוכננת. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם פנה לסוחר סמים, ועל פי דבריו של הנאשם עצמו, רכש ממנו סם, לצורך מסחר. הסם שנתפס, היה מחולק ל-8 אריזות, נתפס בתוך כיס מכנסיו, ולכן הנאשם החזיק בסם שלא לצריכה עצמית, כאשר גלומה בהחזקה, כוונת סחר.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - אין צורך להכביר מילים, על הנזק הרב שיש בהפצת סמים. מדובר במי שהחזיק באחד מהסמים הקשים ביותר, שלא לצריכה עצמית, ובהתאם, הנזק הפוטנציאלי שהיה צפוי להיגרם מהפצתו.

הנזק שנגרם - הנאשם נתפס על ידי השוטרים, כשהסם על גופו, ולכאורה, ככל שלא הייתה בידו כמות נוספת, נמנע הנזק הצפוי מהפצת הסם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - כאמור, מדובר במי שבעברו, עבירות בתחום הסמים, לרבות סחר בסמים והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית.

הנאשם החזיק את הסם, כשהוא מחולק ל-8 אריזות, וכאמור, על פי דבריו שלו, רכש את הסם על מנת להפיצו, וגם אם היה בית המשפט נותן משקל נמוך להתבטאויותיו אלה של הנאשם, הרי שאופן החזקת הסם, ונסיבות החזקתו, מלמדות על מניע מסחרי שעמד מאחורי החזקת הסם.

בנוסף, לנאשם על פי דבריו, רקע של צריכה עצמית של סמים, ומכאן, סיבה נוספת הן על מנת לצרוך חלק ממנו באופן עצמי, וביתרתו לעשות שימוש מסחרי.

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מביצוע העבירה - למרות הניסיון לשוות לנאשם אישיות שאינה יודעת להבחין בין טוב לבין רע, בין מעשה פסול למעשה לא פסול, הרי שבתיק בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה על ידי ההגנה (נ/1) שקובעת שהנאשם מבין כעת, והבין היטב, בעת ביצוע העבירה, את ההבדל בין טוב לרע, בין מותר לאסור.

עוד נקבע בחוות הדעת כי למרות מחלת הנפש ממנה הוא סובל, לא הוכח שום קשר סיבתי בין מחלתו הנפשית לבין מעשיו מושא כתב האישום, ונקבע כי "**אין ספק שהנבדק פעל על פי בחירתו החופשית**" (ראה עמ' 2, בפרק הדיון, בחוות הדעת נ/1).

הקרבה לסייג לאחריות פלילית - הסניגור המלומד טוען, כי נוכח האמור בחוות דעת הפסיכיאטרית (נ/1), והגם שנקבע בה שהנאשם כשיר לעמוד לדין, ובעת הביצוע, ידע להבחין בין טוב לרע, בין מותר ואסור בעת ביצוע העבירה, הרי שנוכח מחלתו הנפשית, קיימת קרבה לסייג לאחריות הפלילית - אי שפיות, ועל כן, לשיטתו, יש בכך כדי להשפיע על קביעת המתחם, ובסופו של יום, גם על גזירת העונש בתוך המתחם.

סעיף 40ט (א) לחוק העונשין, קובע רשימה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שבהן נדרש בית המשפט להתחשב עת הוא בא לקבוע, את מתחם העונש ההולם.

בין יתר השיקולים, מורה סעיף 40ט (א) (9) לחוק, כי בשלב קביעת המתחם, על בית המשפט לשקול את "**הקרבה לסייג לאחריות פלילית**" כאמור בסיומן ב' לפרק ה'(1)".

לפי הוראת סעיף 40י (ג) לחוק, ובהקשר זה, לא די שהנאשם יעורר ספק סביר בקיומה של נסיבה מסוג זה, ונטל הראיה המוטל עליו, הוא להוכיח זאת במאזן ההסתברויות, וכך קובעת הוראת סעיף 40י (ג) לחוק:

"בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקלה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה

הנדרשת במשפט אזרחי.

השאלה הנשאלת, אם כן, היא, האם הנאשם עמד בנטל ראיה זה.

לעמדת, התשובה לכך היא בשלילה.

לפי חוות הדעת הפסיכיאטרית נ/1, מדובר בנאשם בן 29, הסובל מתחלואה כפולה, של סכיזופרניה פרנואידית, ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים. הוא אושפז בבתי חולים פסיכיאטריים, עבר מספר צווי הסתכלות, אך אין עדות להחרפה פסיכוטית במצבו. גם עובר לבדיקה, לא נמצא שום קשר סיבתי בין מחלת הנפש ממנה הוא סובל, לבין ביצוע העבירה. אף לא נמצאה החמרה במצבו, תוך שהפסיכיאטר המחוזי קובע באופן חד משמעי, כי **"אין ספק שהנבדק פעל על פי בחירתו החופשית, התנהגות עבריינית בעת ביצוע העבירה לא הוכתבה על ידי תסמינים פסיכויטיים, מחשבות שווא ו/או הזיות, או פגיעה בשיפוט ושיקול דעת"**.

בהמשך, מוסיף הפסיכיאטר המחוזי, ומסכם את חוות דעתו, תוך שהוא מצוין, כי הנאשם **"...אינו שרוי במצב פסיכויטי כעת וכמו כן אין שום רמזים שהיה שרוי במצב פסיכויטי חריף בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו. סכיזופרניה אשר לא בהחמרה ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים, לא גרמו לו שלא להבין את הפסול במעשיו ולא מנעו ממנו את היכולת להימנע מלבצע. גם כעת וגם בעת ביצוע העבירה היה מסוגל להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור"**.

על כל אלה יש להוסיף את ההתרשמות הכללית של בית המשפט, שהנאשם התנהל באופן מודע באירוע עצמו, ובדין המשפטי בעניינו, הוא הבהיר כי קנה את הסמים בידיעה שהוא הולך למכור אותם, אם כי טען כי עשה זאת רק על מנת לרכוש כמות כזו מסוחר הסמים (ראו עמ' 6 להכרעת הדין וכן עדותו של הנאשם - עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 21-29).

עוד הבהיר הנאשם עצמו בחקירתו הראשית, שהוא יצא מהבית עם הסמים בכיסו, טען שרצה ללכת לחבר, על מנת לבדוק את טיב הסם, ואז נעצר (עמ' 16, שורות 1-3).

כאשר נתפס על ידי השוטרים, התרעם ואמר: **"...תחזירו לי את החומר אני צריך כסף"** (ראו עמ' 3 להכרעת הדין).

כמו כן, פירט לפרטי פרטים את טענותיו בעניין הכנסותיו הכספיות, על מנת להצדיק את מימון הסם, תוך שהוא מתייחס לכל הטענות שהופנו אליו, הן בחקירתו המשטרתית, והן בחקירתו בבית המשפט.

למרות שהיו קטעים במהלך עדותו שהנאשם דיבר "לא לעניין", ההתרשמות הייתה כי הוא נסוג למקום זה, כאשר הוא מבין שטענותיו אינן מתיישבות עם ההיגיון והשכל הישר, ועם העובדות שמוצגות בפניו.

כך או כך, ההתרשמות הכוללת מהנאשם, מצטרפת לחוות דעתו המקצועית של הפסיכיאטר המחוזי, ומלמדת כי אין בסיס לקרבה לסייג לאחריות פלילית, בהיבט הנפשי, לא הייתה השפעה כלשהי למחלת הנפש ממנה הוא סובל, הנאשם פעל באופן מודע, מכוון, ומבחירה חופשית, כפי שקבע הפסיכיאטר המחוזי.

עוד יצוין, כי לא הובאה מצד ההגנה כל ראיה רפואית-מקצועית, נוספת לחוו"ד הפסיכיאטרית, שבכוחה ללמד, כי מדובר במי שמצבו הנפשי, על אף שפיותו, ממוקם בסמוך לסייג אי השפיות.

העובדה כי אדם סובל ממחלת נפש, אין בה כשלעצמה, למקם אותו בקרבת סייג זה, שהרי לפי שיטה זו, כל הסובל מתחלואה נפשית קרוב לסייג אי אחריות פלילית בשל מחלתו, ולכך אין תימוכין בספרות המקצועית או במשפט.

משכך, יש לקבוע כי הנאשם לא עמד בנטל הראיה המוטל עליו, להוכיח קרבה לסייג כזה, כנסיבה מקלה, לצורך קביעת המתחם (ראו גם: ע"פ 7876/15 **אחמד חמאמרה נ' מדינת ישראל** (2017)).

יחד עם זאת, בית המשפט לא יתעלם מתחלואותו הנפשית של הנאשם עת הוא בא לגזור את עונשו, הואיל ומדובר בנסיבה אישית, שצריכה להילקח בחשבון.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות העניין שבפניי, בשים לב לערך המוגן שנפגע, מידת הפגיעה בו, האשם שהפגין הנאשם בביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת, ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובע את **מתחם העונש ההולם, כנע בין עונש מאסר בפועל של 8 חודשים, ועד לעונש מאסר בפועל של 18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.**

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

לא נמצאה תשתית לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם ו/או במשפחתו - בהטלת עונש מאסר טמונה פגיעה בנאשם, בשל שלילת חירותו, וכמובן, פגיעה עקיפה במשפחתו.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה - שימוש בסמים, גם אם הוא נעשה אגב החזקתם שלא לצריכה עצמית, הוא פוגעני, הוא יוצר מעגל תלות בסם, וקיימת זיקה ברורה בין צריכת סמים, החזקתם וסחר בהם, לבין פשיעה, והדברים ידועים.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, ואף במהלך שמיעת הראיות, ציין כי הוא עושה שימוש בסמים מגוונים, לרבות הירואין.

שיתוף פעולה עם רשויות החוק - הנאשם שיתף פעולה עם גורמי החקירה.

נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - הנאשם עושה שימוש בסמים מזה זמן רב. לדבריו, הוא עושה שימוש בסמים מסוג חשיש, קנאביס, והירואין. עיון בגיליון הרשעותיו, מלמד כי כבר בשנת 2012, החזיק בסם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם, ומאז המשיך לעבור עבירות מתחום הסמים, עד לעבירה הנוכחית.

התנהגות רשויות אכיפת החוק - לא נמצאה התנהגות חריגה מצד רשויות אכיפת החוק.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - לא נמצא כי יש רלוונטיות לחלוף הזמן, מאז ביצוע העבירה. העבירה בוצעה

ב-27/3/19 והנאשם נותן את הדין עתה, בחודש יולי 2019.

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם יליד 1989, הגיע ארצה מגיאורגיה, רווק, המתגורר לדבריו, עם בת זוג.

גיליון הרשעותיו הפלילי מחזיק 9 הרשעות קודמות, הנפרשות על פני עבירות שבוצעו משנת 2005, אז נדון עליהן (שורה של עבירות של גניבה, איומים, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, היזק לרכוש במזיד, העלבת עובד ציבור ועוד, עליהן נדון בבית משפט לנוער בחיפה), ועד לעבירה של תקיפת עובד ציבור, עליה נדון הנאשם ביום 28.10.18 וריצה עונש מאסר בפועל בגינה.

לאורך השנים, ביצע כאמור הנאשם, עבירות שונות מתחום הסמים, לרבות החזקת סם לצריכה עצמית, סחר בסם, החזקתו שלא לצריכה עצמית, וריצה בגין עבירות אלה בין היתר גם עונשי מאסר בפועל, כעולה מעיון מדוקדק בהרשעותיו.

עברו התעבורתי של הנאשם, מחזיק 11 הרשעות בעבירות מגוונות, נהיגה ברמזור אדום, אי ציות לתמרורים, נהיגה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי מסירת פרטים בתאונת דרכים, הרשעתו האחרונה היא מ-20.12.18, בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה - מעולם לא הוציא רישיון נהיגה).

על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל, לתקופה של שנה. יצוין, כי אין זו הפעם הראשונה בה הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה. ברישום התעבורתי עולה כי ב-16/12/15, נדון על עבירות דומות, וגם בגין הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, כך גם ב-24/2/15 נדון על עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בהיותו שיכור, ובזמן פסילה, וללא רישיון רכב, וגם בגין עבירות אלה, נדון למאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם וכן נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

למרות שבית המשפט לא מצא כי הוכח בפניו, במאזן ההסתברויות, כי קיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית, אין פירושו של דבר שיש להתעלם לחלוטין מהתחלואה הנפשית ממנה סובל הנאשם, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית המצויה בתיק (נ/1).

מדובר בבחור יליד 1989, המוכר למערכת בריאות הנפש, כמי שסובל מתחלואה כפולה, סכיזופרניה פרנואידית, ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים, עבר אשפוזים בבתי חולים לבריאות הנפש. נוכח התחלואה הנפשית ממנה הוא סובל, יש לקחת זאת בחשבון, בעת גזירת עונשו.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

הסם בו החזיק הנאשם, הירוואין, הוא ממשפחת הסמים הקשים והמסוכנים ביותר.

התפיסה הרווחת המובהקת בקהילה המדעית והרפואית, כי השימוש בסם זה ובנגזרותיו, מסוכן מאוד.

מדובר בסם המכיל ריכוז גבוה של חומרים פסיכואקטיביים, הוא ממכר, פוטנציאל הנזק הטמון בו גבוה במיוחד, שימוש בו עלול לגרום להתפרצויות פסיכוטיות, חוסר שקט, ואף לסכן חיים.

בית המשפט העליון קרא לא אחת, להטמיע את הדברים הללו בתודעת הציבור, ולהילחם באלה, המפיצים את הסם, והמחזיקים בו שלא לצריכה עצמית, תוך הטלת עונשים מרתיעים, שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם-עובר העבירה, וכן עבריינים פוטנציאליים.

כך לדוגמא, ברע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל** (2012), נדחתה בקשת ערעור של הנאשם, אשר הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, 5.3 גרם הירואין, והפרעה לשוטר. הוא נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים; ובעפ"ג (חיפה), 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם מסוג קוקאין, במשקל של כ-3 גרם נטו, מחולק לשש אריזות, החזקה שלא לצריכה עצמית. אותו נאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

רמת הענישה המחמירה הנוהגת, ובעיקר הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירה, מחייבת הטלת עונש מאסר בכליאה ממשית, בעיקר נוכח סוג הסם, טיבו, האופן בו נתפס, והכמות הגדולה יחסית שנתפסה על גופו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה, מיהותו של הנאשם, נתוניו האישיים, מלמדים על המסוכנות הנובעת ממנו ועל הסיכון הרב להישנות ביצוע העבירה (מדובר במי שאך שוחרר ממאסר ביום 8/3/19 וביצע את העבירה הנוכחית כ-20 יום לאחר שחרורו). לכן, ראוי היה למקם את העונש ברף העליון של המתחם, אך בהתחשב בנסיבותיו, ימוקם העונש בסמוך למחצית המתחם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 27/3/19.

8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מבית הסוהר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, כל עבירה מתחום הסמים, למעט עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי.

7 חודשי פסילה בפועל.

הואיל והנאשם בלתי מורשה לנהיגה, חישוב הפסילה יעשה מיום שחרורו ממאסר, ואין צורך בהפקדה.

6 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, מיום שחרורו מבית הסוהר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות ו/או נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

7 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מבית הסוהר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, עבירה של נהיגה בשכרות, ו/או נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

קנס בסך - 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון, בתוך 30 יום מהיום גזר הדין, והיתרה בכל 30 יום לאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי, ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

צו - הסמים והטלפונים הניידים שנתפסו, יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, במעמד הצדדים.